

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3152/2021
16.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 18/21 од 08.06.2021. године, у седници одржаној 16.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 18/21 од 08.06.2021. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 1216/20 од 15.10.2020. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 95.396,58 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1216/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати за период од 10.11.2014. године до 10.11.2017. године на име трошкова рада и боравка на терену појединачне износе ближе одређене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспећа па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.150.00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 18/21 од 08.06.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати за период од 01.10.2014. године до 10.11.2017. године, на име трошкова рада и боравка на терену, појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе описан у том ставу изреке, као и да се обавезе тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.150,00 динара, са законском затезном каматом

почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да плати туженој трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде одредаба парничног поступка због којих се она може изјавити, применом члана 407. ЗПП.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужилац је у радном односу код тужене на радном месту ... полиције, а решењем надлежног органа тужене од 01.05.2016. године распоређен је на радно место полицајац у ... (...) Јединица ..., Одред Жандармерије у Тужилац је био ангажован у Копненој зони безбедности и изван седишта команде. Тужена тужиоцу није исплатила накнаду за боравак на терену. Налазом и мишљењем судског вештака утврђена је висина накнаде по основу теренског додатка у спорном периоду за 185 дана, као укупан број дана које је тужилац провео на терену у спорном периоду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиоцу на име трошкова рада и боравка на терену за период од 10.11.2014. године до 10.11.2017. године исплати износе ближе одређене у изреци са припадајућом каматом. Међутим, другостепеном одлуком преиначена је првостепена пресуда и тужбени захтев одбијен уз закључак да се тужилац није писменим путем обратио старешини органа ради остваривања права на накнаду трошкова рада и боравка на терену, те да у таквој ситуацији не може са успехом остварити право на исплату назначених трошкова у судском поступку.

Врховни касациони суд је нашао да се основано ревизијом указује да је побијана другостепена одлука донета уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 147.а Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 101/2005 са изменама и допунама) који је био на снази до 05.02.2016. године, прописано је да запослени има право на додатак на плату за додатно оптерећење на раду. Одредбом члана 147.б истог Закона прописане су накнаде трошкова, по којем поред других, полицијском службенику припада накнада трошкова рада и боравка на терену, која се ближе уређује актом министра, уз сагласност Владе.

Чланом 47. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“ бр.22/15, 70/15) прописано је да се на права и обавезе полицијских службеника када је то за њих повољније примењују одредбе Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр.25/15). Чланом 39. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр.25/15) са анексом Посебног колективног уговора („Службени гласник РС“ бр.50/2015-22)

прописано је да запослени има право на накнаду трошкова рада и боравка на терену (теренски додатак) који износи 3% просечне месечне зараде запосленог у привреди Републике Србије, према последњем коначном објављеном податку Републичког органа надлежног за послове статистике, на дан исплате. Уредбом о накнади трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 98/2007) у члану 44 прописано је да се државном службенику и немештенику исплаћује накнада трошкова рада и и боравка на терену (теренски додатак) која износи 3% просечне месечне зараде запосленог у привреди РС, према последњем коначно објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике, на дан исплате

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд налази да је првостепеном пресудом правилно усвојен тужбени захтев тужиоца након што је првостепени суд, уз правилну примену материјалног права, утврдио да тужилац има право на накнаду трошкова рада и боравка на терену код утврђеног да је тужилац био ангажован у Копненој зони безбедности изван седишта команде, а да тужена није доказала да је тужиоцу исплатила накнаду за боравак на терену. Теренски додатак представља додатак за време боравка полицијског службеника на терену и право на додатак на плату по основу теренског додатка спада у категорију права по основу рада зајамченог Уставом и Законом, па је првостепени суд правилно закључио да се тужена као послодавац не може ослободити обавезе да плати накнаду за несумњиво обављени рад јер подношење захтева није услов за вођење овог спора.

Тужилац је успео у поступку по ревизији, па му, на основу члана 153. и 154. У вези члана 165. став 2. ЗПП, припадају и опредељени трошкови овог поступка, који су досуђени у висини од 95.396,58 динара и који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката у износу од 18.000,00 динара, у складу са Тарифним бројем 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр.121/12) као и износ од 30.958,63 динара на име таксе на ревизију и 46.437,95 динара на име таксе на одлуку по ревизији, применом Тарифног броја 1. тачка 5. и Тарифног броја 2. тачка 11. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94...95/18).

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**